Лютує Дніпр. Ревучі
Вали щораз встають,
Розіб’ються об кручі
І знову заревуть.

Лютує Дніпр сердитий,
Шлях ширше пробива,
Реве несамовитий,
Пороги підрива.

Лютує Дніпр. До моря
Добігти б поскоріш,
Бо там йому і воля,
І оддихнуть миліш.

Стоять, як перш, пороги,
Що глибоко вросли;
Нема йому дороги;
Горою йдуть вали.